DEO OPT. MAX. VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET SANCTO LVCÆ ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA

CARDINALITIIS DISPVTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE MARTIS XXVII. MARTII.

M. CLAVDIO GERMAIN, Doctore Medico, Præſide.

An in magnis inflammationibus & doloribus, ſanguinis miſſio ad animi deliquium?

SEMEN ab univerſo utriuſque parentis corpore deciſum, compendioſam, ſed efficacem partium omnium ideam continet. mores inſiti, morbi congeniti in tam puſillo, inviſibili & ſpirituali principio ſuas viviradices firmant, quæ in natis non raró ſopitæ feriantur, ut acriùs reviviſcant in nepotibus, avis quàm parentibus ſimilioribus. Ne credas cùm Genethliacis ex fœlici vel infœlici, ut aiunt, ſyderum conjugio in nativitatis puncto, mortalium fauſtam vel infauſtam ſortem pendere. Spiritus ille genitor, ſui domicilij architectus & cuſtos fidiſſimus, proportione reſpondens elemento ſtellarum, ſit tibi cœlum in quo fata noſtra variè ſigillantur: hujus pravam indolem vix Moralis Philoſophiæ præcepta, vix artis magiſtræ leges, vix caloris nativi σκλαδμψις immutabit. Gaudeant benè nati, & tempeſtivo ac moderato rerum non naturalium uſu, dè bonis animi & corporis ſibi proſpicientes, fœlicem ac beatam ducant vitam. Labor, cibus, potus, ſomnus, venus, animi perturbationes, omnia mediocria. Hos fines ſi tranſilieris, ingens ſuccreſcet variorum & diverſorum excrementorum cumulus, quæ aut nimiâ mole calorem nativum obruent, aut frigidâ qualitate extinguent, aut quod frequentius eſt magnâ inflammatione & igne uſtulatore cum acerbiſſimis doloribus citiſſimè exhaurient. Sic major flamma minorem extinguit.

DOLOR, ſymptoma naturæ infenſiſſimum, ſentientem ſpiritum cruciat intemperie & ſolutione continui: Calida acribus, ſalſis, amaris atomis pungit, irritat, inflammat. Frigida acerbis, auſteris violenter conſtringit, acidis ſtuporem inducit, coagulat, dividit, ulcerat, adurit, nonnunquam gangrænoſim parit. Mirere interim ex contrariis cauſis ſimiles effectus produci, & ſimilibus aliquandò tutiùs quàm contrariis curari: nullum emorienti à frigore parti præſentius auxilium nive diu multumque affrictâ: uſtioni ab igne vini ſpiritu, qui quò defœcatior ac ſubtilior, eò citiùs dolorem demulcet & ſanat. Non falleris nec falles, ſi dolorum differentias ex ſaporum diverſitate diſtinguas, calidum, frigidum, humidum & ſiccum ſola exiguas habent vires. Acria, ſalſa, amara, acerba, auſtera, acida cùm ad ſuas ἀκρότητας per διάχυσιν pervenerunt, & linguæ, ſic aliis partibus ſenſibilibus cute denudatis, diverſos doloris & triſtitiæ ſenſus inducunt, quos paregoricis tutò, narcoticis inſidioſè, tutiſſimè evacuatâ cauſâ morbificâ delinies.

INFLAMMATIO omne morbi genus complectitur, ſimilare, organicum, & commune, ſanguinis eſt per venas & arterias uberiùs in partium inania ſpatia influentis ſoboles; calore, rubore, dolore, renixu, pulſu moleſto ſe prodit. Quocunque in loco ſedem fixerit pro illius varietate & humoris indole varia ſortitur nomina, diverſaſque induit formas: εὐήθης eſt vel κακοήθης, εὐίκειτος vel δυσίκειτος, ſi magna fuerit, præſens ſemper διαφθορᾶς periculum aut partis aut univerſi corporis minatur: Fruſtrà naturæ fatiſcentis auxilium per diaphoreſim & laudabile ſuppuratum expectabis: In initio, augmento & ſtatu infenſiſſimus eſt omnium catharticorum uſus, etiam in pleuritide inferâ, nihil detrahunt à parte inflammatâ, affluentis ſanguinis efferum orgaſmum exaſperant, fervorem adaugent, naturæ laborantis vires magis proſternunt, illamque pro ſuo jure humorum pepaſmo incumbentem interturbant. Hoc ſemper fit in liberali evacuatione, quæ ſi validæ ſint vires, ſimul & ſemel omnem aut ſaltem majorem partem ſanguinis copiâ & qualitate peccantis citiſſimè eliminet, cui ſi accedat tenuiſſima diæta, & frequens refrigerantium ac lenientium medicamentorum uſus, quæ humorum acrimoniam demulceant, omnes veræ & legitimæ curationis ſcopos adimpleveris.

SI verum calculum ponas nihil in totâ arte noſtrâ negotioſiùs eſſe deprehendes quàm dè remedij evacuantis & humoris evacuandi quantitate definire. Prudens tamen & peritus Medicus qui morbi magnitudinem ἐν τῷ γίνεσθαι καὶ ἐν τῷ εἶναι, & ægrotantis vires tum præſentes, tum futuras ſagaci conjecturâ & proprijs τεκμηρίοις exactè præviderit & cognoverit; vix à ſcopo aberrabit. Concoctum & mitificatum humorem convenientibus catharticis per ἐπίκρασιν repetitis ſemper tutò evacues, nunquam ſecurè mochlicis, quæ ſuæ malignitatis labem inurunt partibus Principibus, utiles & benignos ſuccos corrumpunt, corruptos unâ cum noxiis & conſtanti virium exolutione ad animi deliquium eliminant. Secùs de ſanguinis miſſione ſentias velim quæ in magnis inflammationibus & acerbiſſimis doloribus per ἐπαφαίρεσιν celebrata, quia non omnem mali cauſam citò eliminat nihil ferè aut parum affert emolumenti; cum ſuperſtes fervens & corruptus ſanguis in ſuæ putredinis conſortium, purum & laudabilem trahat; hinc perennis generatio humoris morbifici, perenniſque affluxus ad partes affectas: ſic in multos dies cum inſigni virium jacturâ & maximo vitæ diſcrimine prorogatur crudeliter morbus, qui ſanguinis miſſione ſimul & ſemel celebratâ ad animi deliquium, omni aut ſaltem majori ex parte evacuatâ cauſâ morbificâ confeſtim ſanaretur, aut miteſceret cum fugaci & facilè reparabili virium detrimento.

QUID ergo dubitas Hæmophobe more veterum largâ manu ad quinque aut ſex libras, & ad lypothymiam uſque ſanguinem detrahere. An Hippocrates & Galenus illud Præſidij genus temerè conſuluerunt, & in uſum revocarunt? Qui dè ptiſanâ innoxio planè medicamento pleuriticis tempeſtivè exhibendo, tam ſeveras leges poſteritati reliquerunt. An quia ſeneſcente mundo attritæ hominum vires tam amplam ſanguinis evacuationem vix ferre poſſunt? Nequaquam. Sola Medicorum timiditas imperitæ multitudinis maleſanæ votis auſcultantium ægrotantibus illud ſalutare præſidij genus interdixit; quo momento temporis ardentiſſimæ febres, ſynochi putres, imputres non ægrotantes jugulantur. Sic ſinceræ phrenitidi, anginæ, pleuritidi peripneumoniæ, magnis viſcerum inflammationibus, acerbiſſimis articulorum doloribus, carbunculis, laſſitudini phlegmonoſæ, omnibus denique morbis quos parit ſanguinis ubertas æſtus & putredo medeberis, in corporibus plethoricis, πολυαίμοις, εὐχρόοις εὐσάρκοις; copioſè enim & ad animi deliquium detracto ſanguine, ſtatim caloris extranei æſtus compeſcitur, & natura levata omnibus recollectis viribus alacrior inſurgit ad reliquias cauſarum morbificarum exterminandas per alvi profluvium aut ſudores quos blandus excipit ſomnus ſicque derepentè, & ad inſtar miraculi ſolvitur morbus.

Ergo in magnis inflammationibus & doloribus, ſanguinis miſſio ad animi deliquium.

REſciant omnes & ſinguli Theſim à M. Franciſco Blondel de Antimonio exaratam, ſub nomine M. Claudij Germain his conceptis verbis expreſſam, & negativè concluſam, *Potuit-ne hactenus ullâ præparatione Antimonium emendari?* in Scholis Medicorum non fuiſſe diſputatam, ſed Typis mandatam, curâ ſolius M. Franciſci Blondel, invitâ Facultate, & M. Ioanne Armando de Mauvillain Decano vetante, vi Facultatis Decreti nonaginta duorum Doctorum ſuffragiis lati, Senatuſque Conſulto confirmati: Tum demùm die Mercurij 21. Martij 1668. novo & altero Senatus Decreto, orante Decano, prohibuit Senatus ne hæc Theſis de Antimonio in Scholis Medicorum propugnaretur.

Aſſerebat Lutetiæ GABRIEL DACQVET, Lemovicenſis, A. R. S. H. M. DC. LXVIII.